Μάθημα 7ον

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

I. Διήγησις. Μία ἡμέρα τοῦ Ἰησοῦ στὴν Καπερναοὺμ (Μάρκ. α΄ 21 — 34).

II. Ἀνάπτυξις. 1. Θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Κύριος, γιὰ νὰ εὐεργετήσῃ τοὺς ἀνθρώπους. 2. Τὸ κορύφωμα τῆς προσφορᾶς του στὸν Γολγοθᾶ.

III. Ἐφαρμογή. 1. Πῶς θὰ μιμηθοῦμε τὸν Χριστόν. Πῶς μποροῦμε νὰ εὐεργετήσωμε τοὺς συνανθρώπους μας. 2. Νὰ ἐπιστρατεύσωμε ὅλες μας τὶς δυνάμεις γιὰ νὰ κάνωμε τὸ καλό. Παράδειγμα: α) Τυφλή. β) Παράλυτος.

IV. Ἐπίλογος. Ἀτενίζοντας τὸν Ἐσταυρωμένον.

I. ΔΙΗΓΗΣΙΣ (Μαρκ. α΄ 21 - 34).

1. Ἡ σκηνὴ ἦτο ἀληθινὰ τρομακτική. «Ἄφησέ μας, ἐπὶ τέλους, τί δουλειὰ ἔχεις μὲ μᾶς»; Τί κοινὸ ὑπάρχει ἀνάμεσα σὲ σένα καὶ σὲ μᾶς, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ξέρω καλὰ ποιὸς εἶσαι. Εἶσαι ὁ Μεσσίας, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ». Ὅλοι τρομαγμένοι γύρισαν πρὸς τὸ μέρος ἀπ' ὅπου ἔβγαιναν οἱ κραυγές. Ἦτο ἕνα σκοτεινό, σκληρὸ πρόσωπο ποὺ σπάραζε μαζὶ μ' ὅλο τὸ σῶμα. Τὰ μάτια πετοῦσαν φωτιές, γούρλωναν ἄγρια, λὲς κι' ἤθελαν νὰ ξεκολλήσουν ἀπ' τὶς κόγχες καὶ νὰ πᾶνε σὰν βόλια νὰ κτυπήσουν τὸν ἀντίπαλο. Ἕνας δαιμονισμένος! Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ μέχρι ἐκείνη τὴν ὥρα παρακολουθοῦσαν στὴν συναγωγὴ τῆς

Καπερναούμ τὴν διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας, ἐπάγωσαν. Μόνον ὁ Ἰησοῦς ἔστεκε ἀτάραχος. Καὶ σταθερὰ εἶπε:

— Κλεῖσε τὸ στόμα σου κι' ἔβγα ἀπ' αὐτόν. Καὶ πράγματι τὸ δαιμόνιον, ἀφοῦ γιὰ τελευταία φορά, μὲ τιναγμοὺς καὶ φοβεροὺς σπασμούς, κύλησε τὸν ἄνθρωπο κάτω στὴ γῆ, ἐγκατέλειψε τὸ θῦμα του κι' ὁ πρώην δαιμονισμένος ἐγαλήνευσε. Ἔτσι ἄρχιζε ἐκείνη ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

2. Εὐθὺς μετὰ τὸ θαῦμα αὐτό, ποὺ ὅπως καταλαβαίνετε ἄφησε κατάπληκτο ὅλο τὸ λαὸ τῆς Καπερναούμ, ὁ Κύριος πῆγε μαζὶ μὲ τὸν Πέτρο, τὸν Ἀνδρέα, τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη στὸ σπίτι τοῦ πρώτου. Ἡ πεθερὰ τοῦ Σίμωνος ἦτο βαρειὰ ἄρρωστη, καθηλωμένη στὸ κρεββάτι. Ὁ πυρετὸς τὴν ἔκαιε ἐξαντλητικά.

— «Διδάσκαλε, αὐτὸ κι' αὐτὸ συμβαίνει», τοῦ εἶπαν. Ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη ἤρεμα, ἐπλησίασε στὸ κρεββάτι, ἔπιασε τὸ χέρι τῆς ἄρρωστης καὶ τὴν ἐσήκωσε ἁπαλά. Τὸ θαῦμα εἶχε γίνει. Ἀμέσως ὑπεχώρησε ὁ πυρετός, ἡ γυναῖκα ἠσθάνθη μιὰ νέα δύναμι νὰ τῆς τονώνῃ τὰ μέλη, ἐσηκώθη εὐθὺς καὶ ἄρχισε τελείως ὑγιὴς πρόσχαρα τὴ δουλειὰ γιὰ νὰ περιποιηθῇ τοὺς φιλοξενουμένους.

3. Εἶχεν ἀρχίσει νὰ πέφτῃ τὸ σούρουπο, ὁπότε ἕνας παράξενος, ἀπὸ ἀλλεπάλληλα βήματα καὶ συζητήσεις, θόρυβος, ποὺ ἐπύκνωνε ἔξω στὸ δρόμο, ἔφθασε μέσα στὸ σπίτι. Κάποιος ἄνοιξε τὴν πόρτα νὰ ἰδῇ. Ὦ, τί κόσμος! Μὰ τί συνέβαινε λοιπόν; Τί ζητοῦσεν ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος; Καὶ μάλιστα ἄνθρωποι ἄρρωστοι, ποὺ τοὺς κρατοῦσαν γιὰ νὰ μὴ πέσουν, ἄλλοι ἐπάνω σὲ κρεββάτια, καὶ ἕνα σωρὸ γνωστοί, δαιμονισμένοι. Λαὸς πολὺς συνωστίζετο ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι κι' ὅλο ἔφθαναν κι' ἄλλοι. Τί εἶχε συμβῇ; Ἁπλούστατα. Ἡ εἴδησις ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο στὸ σπίτι τοῦ Πέτρου ἐκινητοποίησε ὅλη τὴν Καπερναούμ, καὶ ὅπως σημειώνει ὁ Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος, «ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους καὶ ἦν ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν». Ἔφεραν ὅλους τοὺς

ἀσθενεῖς τῆς περιοχῆς καὶ τοὺς δαιμονισμένους κι' ὁλόκληρη ἡ πολιτεία συνεκεντρώθη νὰ ἰδῇ τί θὰ γίνῃ.

Ὁ Ἰησοῦς, παρ' ὅλη τὴν κούρασι τῆς ἡμέρας, δὲν ἐδίστασε στιγμή. Ἐπροχώρησε μέσα στὸν κόσμο κι' ἤρχισε νὰ πλησιάζῃ κάθε ἀσθενῆ, μὲ ἐκείνη τὴν ἀκτινοβόλο στοργὴ ποὺ τὸν διέκρινε, καὶ νὰ χαρίζῃ τὴ θεραπεία. Τὸ βράδυ αὐτὸ ἐθεράπευσε πάρα πολλούς,ποὺ ἔπασχαν ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες, καὶ πολλοὺς δαιμονισμένους ἠλευθέρωσε ἀπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ διαβόλου. Τὴν ἐπομένη ἡμέρα ἔκαμε νέο θαῦμα: Ἐθεράπευσεν ἕνα λεπρό. Τὴν ἄλλη ἄλλο. Καὶ τὶς ἐπόμενες ἄλλα, ἄλλα πολλά.

ΙΙ. ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ.

1. Κάθε ἡμέρα σχεδόν, κάτι παρόμοιο συνέβαινε. Σὲ κάποιο σημεῖο, ὁ ἴδιος εὐαγγελιστής, διηγεῖται: «Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτὸν περιέδραμον ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστί. Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγροὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ἐτίθεσαν τοὺς ἀθενοῦντας καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται. Καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ ἐσώζοντο». (Μαρκ. ς', 54 - 56) Ποιὸς θὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὸ νόημα αὐτῶν τῶν στίχων; (...).

Τὰ Εὐαγγέλια μᾶς ἀναφέρουν ἕνα σωρὸ θαύματα, ποικίλα θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Κύριος, γιὰ νὰ εὐεργετήσῃ τοὺς ἀνθρώπους. Ποιοὶ μποροῦν νὰ μᾶς θυμήσουν μερικά; (...) *(Νὰ παρακινήσωμε τὰ παιδιὰ νὰ μᾶς ἀναφέρουν ὅσα γνωρίζουν).* Μάλιστα. Ὁ Κύριος καὶ λεπροὺς ἐκαθάρισε καὶ σὲ τυφλοὺς ἔδωσε φῶς καὶ σὲ παραλύτους ἔδωσε νέα ζωτικότητα καὶ νεκροὺς ἀκόμα ἐπανέφερε στὴ ζωή. *(Πρβ. τὴν ἀπάντησι, τὴν ὁποίαν ἔδωσε στοὺς μαθητὰς τοῦ Προδρόμου ὁ ἴδιος. Ματθ. ια', 4 - 6).* Ὅσα δὲ γνωρίζομε, εἶναι ἁπλῶς μερικὰ ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Κύριος. Διότι καθὼς σημειώνει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάν-

νης, τελειώνοντας τὸ Εὐαγγέλιό του, «ἔστι καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι (νομίζω) τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία». (Ἰω. κα' 25).

Στὰ τρία χρόνια, στὰ ὁποῖα ἔδρασεν ὁ Κύριος, δὲν ἔπαυσε νὰ εὐεργετῇ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴ διδασκαλία καὶ τὰ θαύματά Του. Δὲν ὑπῆρξε κανείς, τὸν ὁποῖον νὰ μὴ ἦτο πρόθυμος νὰ ὑπηρετήσῃ. Συχνότατα μόνος Του ἐπήγαινε νὰ βρῇ αὐτούς, ποὺ εἶχαν ἀνάγκη (Πρβ. τὸν παραλυτικὸ στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ).

Αὐτὸ εἶναι τὸ βασικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου. Ὅλη του ἡ ζωὴ εἶναι μιὰ συνεχὴς εὐεργεσία. «Δ ι ῆ λ θ ε ν ε ὐ ε ρ γ ε τ ῶ ν κ α ὶ ἰ ώ μ ε ν ο ς», ὅπως ἔλεγε ἀργότερα ὁ Ἀπόστολος Πέτρος δίνοντας μιὰ περίληψι τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς του. Εἶναι δὲ σπουδαῖον, ὅτι τὴν ὑπερφυσικὴ δύναμι, ποὺ διέθετε, τὴν ἐχρησιμοποίησε κυρίως γι' αὐτὸν τὸν σκοπό: γιὰ ν' ἀνακουφίσῃ τὸν πόνο τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ θεραπεύσῃ, γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ, γιὰ νὰ εὐεργετήσῃ.

2. Ἀλλὰ ἐκεῖ, ποὺ κ ο ρ υ φ ώ ν ε τ α ι ἡ π ρ ο σ φ ο ρ ά Τ ο υ στοὺς ἀνθρώπους, εἶναι κάπου ἀλλοῦ. Ποῦ; (...) Ἀκριβῶς. Σ τ ὸ ν Γ ο λ γ ο θ ᾶ, μὲ τὴ σταυρική Του θυσία. Ἐκεῖ πιά, ὄχι ἁπλῶς εὐηργέτησε μερικοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἔσωσε ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ τὴν ἐλύτρωσε μὲ τὴν προσωπική Του θυσία, χύνοντας τὸ αἷμά Του, προσφέροντας ὁλόκληρο τὸν ἑαυτόν Του γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Ἀ π ὸ τ ὴ ν π ρ ώ τ η ν ἕ ω ς τ ὴ ν τ ε λ ε υ τ α ί α ν σ τ ι γ μ ή ν, ἡ ζ ω ὴ τ ο ῦ Κ υ ρ ί ο υ ε ἶ ν α ι μ ί α σ υ ν ε χ ὴ ς ε ὐ ε ρ γ ε σ ί α. Γι' αὐτὸ εἶναι κοινὴ ἡ ὁμολογία, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὑπῆρξεν ὁ μέγιστος, ὁ ἀσύγκριτος Εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος.

ΑΙΝΑΓΜΑ καὶ ΡΗΤΟΝ: ***«Διῆλθεν εὐεργετῶν»***
(Πράξ. ι', 38).